

Молитва преди лъгане

витъ му картини е наречена *Евангелиститъ*. Евангелисти се казватъ четиридесетта апостоли, които написали евангелията — св. Матей, св. Лука, св. Марко и св. Иванъ. Единъ ангелъ е прилетъл при тъхъ — да имъ каже, кой що да пише; евангелията съ слово Божие, тъ съ писани по Божие вдъхновение: чрезъ ангела Богъ изказва своята воля на евангелиститъ. Тъ мълчаливо слушатъ; единъ пише, каквото му казва ангелътъ, другъ чете онова, що е вече написалъ, трети се е дълбоко замислилъ, а четвъртиятъ — свършилъ вече работата си — благодари Богу съ погледъ къмъ небето. Живописецътъ е изписалъ хората и ангела въ полумракъ: осветяватъ ги лъчи, които падатъ отъ небето, откъдето иде и вдъхновението. Освенъ ангела, отъ небето е долетъл и единъ орелъ, а при нозетъ на апостолите лежатъ лъвъ и бикъ. Ангелътъ и тия три животни съ символи (образи) на евангелиститъ и Свещеното Писание казва за тъхъ, че летятъ около престола на Бога.

ЧИЧО

скица отъ

Владимиръ Димитровъ — Майстора
(черно приложение)

Скица се нарича картина или рисунка, нахвърляна съ малко чърти. Хубави скици се

правятъ мъжко. Скицата Чичо е изписана живо и просто. Струва ни се, че художникътъ е мазналъ съ четката само няколко пъти — и всичко се е явило както тръбва: сухиятъ, костеливъ старецъ е като живъ, а задъ него се виждатъ три сelenки — дветъ съ лице къмъ насъ, а другата — обърната на дъсно.

ХРИСТОСЪ и ФАРИСЕЯТЪ

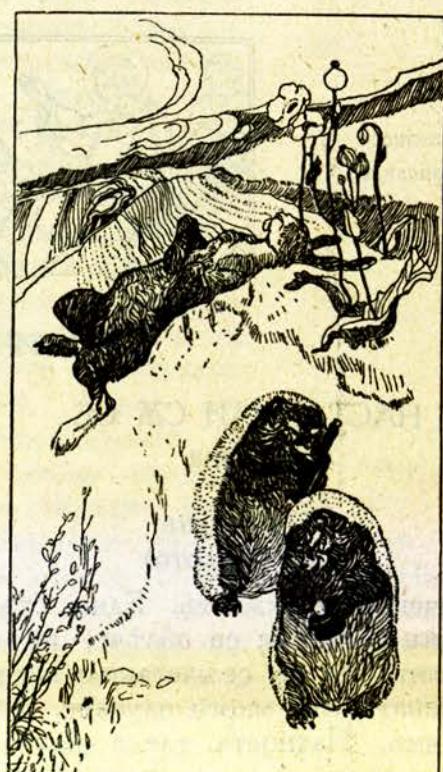
картина

отъ

Тициано Вечелио

(цвѣтно приложение)

Фарисеятъ били много загрижени, че народътъ вървя въ Исуса Христа, а тъхъ не слуша. За да изтръгнатъ отъ Него някоя дума, та да Го обвинятъ, че възстава срещу римската власт, изпратили свой човѣкъ да го запита, право ли е да плащатъ на кесаря (римския царь) данъкъ. Господъ разбрали, що мислятъ. „Покажи ми“, рекълъ той на фарисея, „монета, съ която се плаща данъкъ“. Оня Му подалъ единъ динарий. „Чий образъ е изсъченъ на тая монета?“ — запиталъ го Спасителътъ. — „Кесаровиятъ“, отвърналъ фарисеятъ. — „Щомъ е тъй“, казалъ Христосъ, „давайте кесаревото кесарю, а Божието — Богу“. Фарисеятъ си отминалъ засраменъ. Най-великиятъ венециански живописецъ, Тициано Вечелио, изобразилъ тая случка. На

Таралежи се връщатъ
отъ сватбаРисунка
съ
перо